

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๘/๒๕๕๖

วันที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายสุพล กุลประกอบ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ ศาลจังหวัดสระแก้วได้มีคำสั่งตั้ง นายสุพล กุลประกอบ (ผู้ร้อง) เป็นผู้จัดการมรดกของนายมด หรือ มน หรือคำมด กุลประกอบ (ผู้ตาย) โดยมีทรัพย์สินมรดกคือ ที่ดิน ส.ก. ๑ เลขที่ ๒๒ ตำบลท่าเกวียน อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว ต่อมาผู้ร้องในฐานะผู้จัดการมรดกได้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว สาขาอรัญประเทศ เพื่อขอรังวัดออกโฉนดที่ดิน แต่ปรากฏว่าที่ดินแปลงดังกล่าว มีผู้อื่นนำไปขออนุญาตออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ก่อนแล้ว ผู้ร้องจึงได้มีหนังสือร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดิน และกรมที่ดินได้มีคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ที่ดินแปลงดังกล่าว โดยมีการดำเนินคดีอาญากับบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและศาลจังหวัดสระแก้วได้พิพากษาลงโทษผู้ใหญ่บ้านที่ลงนามรับรองการรังวัดออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ไปแล้ว

- ๒ -

ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองระยองขอให้กรมที่ดินและกระทรวงมหาดไทย ชดใช้ค่าเสียหาย ซึ่งศาลปกครองระยองและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินที่เป็นทรัพย์สินมรดกแปลงดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว สาขา อรัญประเทศ แต่เจ้าพนักงานที่ดินยังไม่ดำเนินการให้ ผู้ร้องจึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองระยองขอให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้วดำเนินการออกโฉนด ศาลปกครองระยองและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่รับคำฟ้องทั้งสองคดีดังกล่าวและขอให้พิจารณาคดีใหม่ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าการนี้ เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้ส่งคำฟ้องของผู้ร้องไปยังศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง) โดยศาลปกครองระยองได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผู้ร้องเห็นว่า

๑) การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมที่ดินและกรมที่ดินเกี่ยวกับการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในการสืบมรดกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ เนื่องจากผู้ร้องเป็นผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลจังหวัดสระแก้ว

๒) การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนและสำนักงานอัยการจังหวัดสระแก้วไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติและประพฤตินิมิชอบ

๓) การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรมไม่ถูกต้องตามหลักนิติธรรมตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ เนื่องจากคำพิพากษาพิมพ์ผิดลายลักษณ์อักษร ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนและเสียหายในผลแห่งการกระทำดังกล่าว

๔) คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ให้ส่งคำฟ้องของผู้ร้องไปยังศาลปกครองระยองเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และคำสั่งศาลปกครองระยองที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕

๕) พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล โครครามและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ เนื่องจากพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ไม่ดำเนินคดีและช่วยคุ้มครองผู้ร้องในเหตุการณ์ขั้บรถยนต์เกี่ยวขั่นกัน เหตุเกิดที่ถนนประเสริฐมุนูกิจ แยกสุขนครวัดสี กรุงเทพมหานคร

- ๓ -

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า

(๑) การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐดังกล่าวข้างต้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

(๒) ขอคุ้มครองชั่วคราวในกรณีฉุกเฉินจากการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐ

(๓) ขออาศัยทรัพย์สินในคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง ที่สืบเนื่องมาจากประเด็นการสืบทอดมรดกในทรัพย์สิน ในชีวิต ร่างกายและเสรีภาพ รวมถึงขอความช่วยเหลือขออุปการณการพิมพ์ กล้องวงจรปิด และค่าดำรงชีพจากหน่วยงานของรัฐ

ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นคำร้อง ฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ขอศาลได้โปรดเรียกเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในคดีนี้มาเพื่อประกอบการพิจารณาและขอส่งเอกสารเพิ่มเติม และผู้ร้องยื่นคำร้อง ฉบับลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อขอรับคำสั่งคุ้มครองฉุกเฉินและขอส่งเอกสารเพิ่มเติม

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

- ๔ -

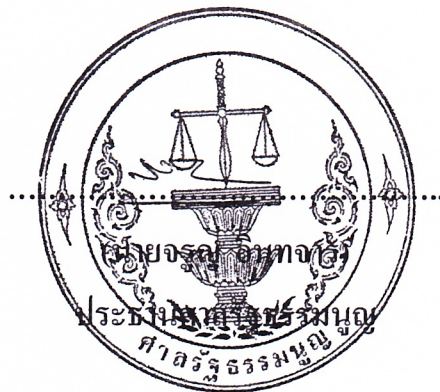
(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นเพียงกรณีโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐเท่านั้น มิใช่เป็นกรณีที่ขอให้ศาลวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพื่อให้ศาลมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

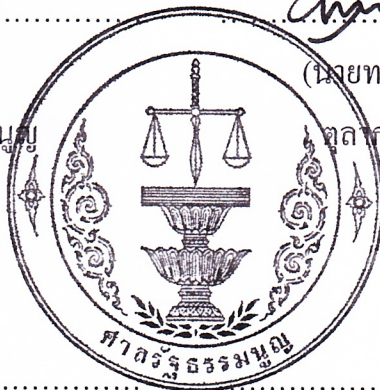
ฯ (คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๕๖)

(นายจรัญ ภัคดิชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ